

Pastýřský list pro Slavnost Narození Páně 2023

(přečtete při bohoslužbách 25. prosince 2023)

Milí bratři a sestry, srdečně zdravím vás všechny, kteří se v tento slavnostní den shromažďujete v kostelích naší diecéze.

Už včerejším večerem jsme začali prožívat Vánoce – svátky v mnoha ohledech kouzelné a krásné. I ta nejdokonalejší oslava Vánoc by však zůstala povrchní a planá, kdybychom se nezastavili u toho nejdůležitějšího. U radostné zprávy o Kristově narození. Evangelisté Matouš a Lukáš ji zachycují v historických souvislostech oné doby a evangelista Jan ji vepisuje do prologu svého evangelia: ***Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha to Slovo byl Bůh.... A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi, viděli jsme jeho slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn plný milosti a pravdy. Všichni jsme dostali z jeho plnosti.*** (srov. Jn 1,1-16)

V chudé betlémské stáji se narodil Syn Boží, Bůh se stal člověkem, Slovo se stalo tělem. Proč a jaký to má smysl? „On se ocitl v jeslích, aby tebe zavedl na výšiny. On sestoupil na zem, abys ty vystoupal ke hvězdám.“ Tak o významu Kristova narození hovoří svatý Ambrož. Boží Syn se stal člověkem proto, aby obnovil ono ztracené spojení mezi člověkem a Bohem, které přerušil hřích. Sebekrásnější oslava Vánoc nám neodhalí nic z jejich tajemství, pokud netoužíme po tom, co Kristovo narození, jeho život, smrt a zmrtvýchvstání přinesly člověku. Přinesly nám Boží blízkost a jeho přebývání mezi námi. ***Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*** Tato věta ovšem není jen poetickým popisem historického faktu Ježíšova narození. Toto Boží přebývání mezi námi neskončilo, ale trvá. Bůh chce být mezi námi stále a chce přebývat svým světlem a láskou také v našem srdci.

Tváří v tvář narozenému Spasiteli se musíme ptát, jak my sami toužíme po tomto Božím přebývání v nás? Jak my sami Bohu ve svém nitru vytváříme prostor modlitbou, touhou po svátostech, ale také především žitou a praktickou láskou nejenom o Vánocích. ***„Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.“*** Jaká je naše láska k Bohu a jak se prakticky projevuje? Tím, že si na setkání s ním udělám čas jednou za týden, za měsíc, za rok? Jaká je naše láska k druhým a jak se prakticky projevuje? Kristovo narození nám otevírá oči pro velikost Boží lásky k nám. Otevírá a rozšiřuje lidské srdce, které je někdy chudé a prázdné jako betlémská stáj, ale i tam chce Bůh přebývat.

Nad Betlémem zářila hvězda a všem ukazovala místo narození Spasitele. Na tom místě se každoročně zapaluje plamínek betlémského světla, který je rozvezen do celého světa, a možná hoří také u vás doma. Toto světlo, které za pár dnů dohoří, má ale dále hořet v nás. Nad hlavou po prožití Vánoc nám nebude zářit hvězda jako nad betlémskou stájí, ale z našich slov, skutků a života by měli všichni poznat, že v hloubi našeho srdce přebývá Bůh svou láskou.

Je dobře, že navzájem obdarováváme, ale nezapomeňme, že pravý a největší dar je Ježíš. Je krásné Vánoce rozzářit tisíci světly doma i venku, ale nezapomeňme, že

v Kristu nám zazářilo pravé světlo. Je dobře, že se scházíme u svátečního stolu a dobrého jídla, ale nezapomeňme, že se Kristus narodil, aby sytil náš hlad po pravdě a smíření, a stal se pro nás pokrmem.

To všechno si můžeme uvědomovat v těchto dnech, kdy se pomyslně připojujeme k pastýřům, kteří přišli k narozenému dítěti. Setkali se s ním, mohli obdarovat potřebnou rodinu svou blízkostí, viděli světlo. Oni sami, spodina společnosti, byli obdarováni výsadou vidět Boha v jeslích jako první. I my jsme Boha poznali možná dříve než mnozí z našich současníků. To neznamená, že jsme lepší, ale dostali jsme od Pána onu výsadu pastýřů – setkat se s ním dříve než ostatní. Co však pastýři učinili? Nenechali si prožitek tohoto setkání pro sebe. Dali se do pohybu. Vrátili se zpět a o všem vypravovali, takže ***všichni, kteří to slyšeli, podivili se tomu, co jim vyprávěli.*** (srov. Lk 2,18)

Pastýři, byť chudí a nevzdělaní, nás učí odvaze hlásat, že Bůh je mezi námi. Toto privilegium je zároveň naším posláním, které od nás Pán očekává. „*Každý z nás se stává nositelem radostné zvěsti pro ty, s nimiž se setkává. Konkrétními skutky milosrdenství dosvědčujeme radost ze setkání s Ježíšem a jeho lásku.*“ Píše papež František.¹

Drazí bratři a sestry, přeji nám všem o těchto svátcích prožitek Boží blízkosti, ze kterého budeme moci rozdávat druhým.

Váš + biskup Martin

¹ Papež František, Admirabile signum, apoštolský list o významu a hodnotě jesliček